

Under ett par hektiska dagar i mitten av maj mötte jag dem i Malmö. De var rektor Heyingchun med assistent Chendongmei från Henan samt dr Mengkebatu från Inre Mongoliet. "Vi har lärt oss jättemycket och det intressantaste var att se hur ni kommunicerar med gravt rörelsehindrade personer med en sorts grafiska symboler som vi inte tidigare hört talas om." Rektor He gestikulerar och berättar om mötet med en grupp av människor som med hjälp av Bliss, som språket heter, lärt sig kommunicera med sin omvärld. Ida Andersson som leder detta projekt förklarar att Bliss är ett system av grafiska symboler där ord och begrepp representeras av en typ av bilder. En del symboler är bildlika, andra står för en idé, exempelvis siffror. Användaren har en symbolkarta som han/hon kan peka på genom diverse hjälpmedel. Den tilltalade behöver inte kunna språket då varje symbol är förklarad på det egna språket.

Heyingchun är rektor för särskolan i Shangqiu i Kina som startades 1986 och har 135 elever. De flesta är döva eller dövstumma och ett trettiotal förståndshandikappade. Tillsammans med kollegan Chendongmei besöker hon svenska institutioner under två veckor. Ida har lagt upp ett digert program med besök på skolor och verksamhet för autism, dövhet, mentala handikapp m.m. Projektet som tidigare beskrivits i EÖM-nytt har flera faser och bedrivs i provinserna Henan och Inre Mongoliet i Kina.

Tillsammans planerar vi nästa fas som är svenskornas besök i Kina våren 2010. Rektor He berättar att det finns ca 430 000 personer med olika typer av funktionsnedsättningar i Shangqiu. Av dessa är 12 000 förståndshandikappade. Staden med omgivande län har över 6 miljoner invånare men siffran verkar ändå skrämmande hög. Ida upplyser om att i Sverige så räknar vi med att 0.4% av befolkningen har en utvecklingsstörning. Vi talar om kyrkornas engagemang för dessa människor. Kunde inte de kristna aktivt börja stödja arbetet - de är ju över en halv miljon i den staden. I EÖMs styrelsemöte några dagar senare samtalar vi om vår missionsmöjlighet att påverka. Är det kanske vår uppgift att

påminna kyrkan om behoven omkring sig, att sträcka ut en hand till de mest behövande, de som står allra längst ned på samhällsstegen.

Dr Mengke har just besökt Orups sjukhus utanför Höör där man specialiserar sig på att rehabilitera patienter som är i arbetsför ålder. Han berättar att han skall försöka starta upp en liknande verksamhet på sitt nya sjukhus i Blå Baneret i Inre Mongoliet. Just det område där Svenska Mongolmissionen arbetade ifrån början av förra seklet fram till slutet av 1940-talet. Vi planerar också för sommaren 2010 då vi hoppas kunna sända en svensk familj till hans län för att undervisa i engelska under någon månad.

EÖMs årskonferens ligger nu bakom oss. Denna gång hade vi glädjen att besöka Oscars församling i Stockholm där vår tidigare missionssekreterare Arne Wikström nu tjänar som präst. Vi hade också glädjen att välkomna Arne som ny styrelsemedlem. Vi tog samtidigt farväl av Bengt Malm som alltsedan 1964 troget och kunnigt tjänat som ledamot hos oss. Japan var denna gång i fokus. Bosse Dellming, vår missionär i landet sedan slutet av 1960-talet, hade tagit med sig en grupp japaner som satte sin prägel på vår konferens. Mer om detta på annan plats i tidningen. Tillsammans med Arne har vi redan börjat fundera över en gruppresa till Japan, kanske nästa år. Dörrarna i Mongoliet och Kina är vidöppna för olika typer av insatser och mottagligheten är stor. I Japan är det på många sätt svårare men tillsammans kan vi bedja om vägledning att även här få gå in genom öppna dörrar och se Guds rike växa. Jesus talar om senapskornet som det minsta av frön men när det har sätts skjuter upp och blir större än alla örter och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga. Han fortsätter: Så är det med himmelriket..." Kinamissionärerna lämnade sin kallelses land efter 60 år av såningsarbete men med lite skörd. Idag är kyrkan stor och betydelsefull. Detta år, 2009, har vi arbetat i Japan under 60 år. Kanske står en skördetid för dörren. Låt oss bedja om detta. Slutligen till er alla som stöder vår mission i offer och förbön: din insats betyder så mycket!

Jan-Endy Johannesson

Omslaget: EÖMs årskonferens i Oscars församling Stockholm 16 maj 2009. Foto: JEJ och ML.

Evangeliska Östasienmissionen EÖM

Evangeliska Östasienmissionen (EÖM) har sitt ursprung i Svenska Missionen i Kina (1887) och Svenska Mongolmissionen (1897). Sammanlagningen av dessa organisationer 1982 resulterade i EÖM. Genom sin långa historia har erfarenheter samlats vilka kommer väl till pass då nya och annorlunda möjligheter till tjänst under senare år öppnats framförallt i Kina och Mongoliet. EÖM vill i partnerskap med svenska församlingar och organisationer samt tillsammans med kristna i Kina, Mongoliet och Japan göra evangeliet trovärdigt genom att exempelvis stödja sociala utvecklingsprojekt. EÖM arbetar för att motverka den isolering gentemot omvärlden som systerkyrkan i Kina samt kinesiska institutioner upplevt under senare årtionden.

Missionsledning och styrelse

Jan-Endy Johannesson (missionssekr.) Mick Lidbeck (ordf.) Tord Ershammar, Beata Haapanen, Eva Joelsson, Håkan Leanderson, Eric Lundvist, Christina Wiklund och Arne Wikström.

EÖM - Nytt

Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Frivillig prenumerationsavgift 120 kr. Adress: Linneagatan 18, 573 34 Tranås.

Tel: 0140-10025, 0736-402733. Fax: 0140-10025. Epost: info@eom.nu Hemsida: www.eom.nu. Plusgiro: 50215-3. Organisationsnr.: 802002-3225.

Ansvarig utgivare och redaktör: Jan-Endy Johannesson. Tryckeri: Skilltryck AB. Grafisk form: Textorama, Tranås

EÖMs årskonferens i Oscars församling, Stockholm 16-17 maj

EÖMs årskonferens ägde rum i Oscars församlingshem i Stockholm, lördagen och söndagen den 16 och 17 maj. Japan stod i fokus och huvudtalare vid konferensen var Arne Wikström, präst, missionär och tidigare missionssekreterare för Evangeliska Östasienmissionen.

Årshögtid, japanmission i 150 år, att vara kristen i Japan idag, missionsmöte och mässa i japansk stil var några av

Arne Wikström, präst i Oscars församling i Stockholm, där konferensen hölls, var huvudtalare. Foto: JEJ

programpunkterna i samband med EÖMs årskonferens i Stockholm. Konferensen inleddes med en offentlig årshögtid där följande moment ingick; val av styrelse, revisionsberättelse, budget och en välfylld årsberättelse. Till årsberättelsen, som lästes av EÖMs missionssekreterare Jan-Endy Johannesson, visades också händelserna med bilder, från de olika projekt som EÖM är med och stöder. Annelie Sköld berättade om EÖMs katastrofinsats i Kina under 2008. I samband med årshögtiden avtackades Bengt Malm efter 45 år i styrelsen. Som ny ledamot välkomnades Arne Wikström, med ett förflutet som missionär i Japan, och som tidigare missionssekreterare för EÖM.

Med insikt och humor delade Arne Wikström, under årskonferensen, en historisk summering över mission i Japan, som nu funnits i 150 år. Med indelning i tre tidsepoker beskrev han missionens utveckling relaterad till samhällsförändringen. Efter hans inspirerade föredrag följde ett missionsmöte med årskonferensens internationella gäster. Det var en grupp från Japan, bestående av evangelisten Takashi Mochizuki, pastor Ikue Fujita,

Setsuko Sugimoto, Tatsue Sugisawa och Yasue Fujita. Med gruppen var också japanmissionären Bosse Dellming. Pastor Fujita hade också förberett ett dokument som delades ut, med uppgifter om vilka svårigheterna det är för en japan att komma till tro. I samband med missionsmötet på lördagskvällen medverkande gästerna från Japan, och berättade om sin väg till kristen tro. Ett gripande möte, med många tårar och mycket glädje.

Österland och västerland uppfyller du med jubel, var temat för söndagsförmiddagens gudstjänst i Oscarskyrkan. Med en motettkör tillhörande Oscars församling, under ledning av Pär Olofsson blev det körsång på japanska, dessutom bibelläsning och böner på japanska, med Arne Wikström och Yasuko Malmberg som textläsare. Den japanske pastorn Ikue Fujita sade i slutet av gudstjänsten att han nu var redo att gå hem till himlen, eftersom han fått höra hur änglarnas sång kommer att låta. En kommentar som följdes av många leenden.

Den välbesökta årskonferensen avrundades sedan på söndagseftermiddagen med en mässa i japansk stil.

Eva Joelsson, styrelseledamot i EÖM

Bo Dellming introducerar de japanska gästerna för konferensen. Från höger pastorsparet Fujita från Fujinomiya, Takashi Mochizuki medhjälpare i Fuji samt Setsugi Sugimoto och Tatsue Sugisawa. Foto: JEJ

Som tonåring i Japan

En vårdag år 25 steg jag för första gången i land i Japan. Jag var 14 år och såg fram mot några år i ett nytt land. Det var spännande, särskilt för att allt var så annorlunda. Det var inte bara en annan tideräkning (vi tyckte att det var 1950). Det fanns hela böcker just om hur annorlunda Japan är. En veteran berättade glatt att det bara var den första tiden det var svårt att förstå japanerna - bara de första 30 åren.

Det där lät ju inte så uppmuntrande för mina föräldrar och de andra f.d. kinamissionärerna i sällskapet. Men de hade andra problem också. Mina föräldrar var i 40-årsåldern och de skulle lära sig ett nytt språk, som också sades ta 30 år att lära sig. De fick ta lektioner för två språklärare, en manlig och en kvinnlig, eftersom kvinnor och män uttrycker sig olika...

Men mina föräldrar, som mindes japanernas framfart i Kina, var be-

kymrade över något annat också. Skulle det gå att tycka om japanerna i deras eget land? Det var med stor lättnad vi fann att det gick bra. Visst var så mycket annorlunda. Men vilken vänlighet de visade! Deras artighet, prydighet och skönhetssinne värmd hjärtat. Det var som om deras sätt att vara återspeglade den storslagna naturen. Vi fick en underbar första sommar högt uppe i bergen.

Det var då det började hända. En kväll kändes det som om vi var till sjöss. Huset gungade och knakade. Det var det första av de lätta jordskalv vi fick vara med om. En natt väcktes vi av ett våldsamt vulkanutbrott, som lär ha hörts 15 mil. Det finns starka krafter under den vackra ytan i Japan.

Och vad var det för starka krafter under ytan hos detta vänliga folk? Vad är det som förmår en japan att le i djupaste sorg? Vad är det som styr

den enskildes beteende? Jag fick höra Japan beskrivas som ett "spindelvävs-samhälle", där var och en sitter fast i sin roll, liksom flugor sitter fast i ett spindelnät.

Det japanska tänkandet ledde till att mina föräldrar många år senare fick ett stort bekymmer. De fick höra att det var deras plikt att resa hem till Sverige och gifta bort mig. "Det går inte till så i Sverige", sade min far, men det förstod man inte. Det finns kulturbarriärer som är oöverstigliga, även för en missionär.

En sommarmorgon såg min far och jag soluppgången från Fujis topp. I tusental strömmade turister dit upp. Men för en del av dem var bestigningen en pilgrimsfärd. De mest hängivna hade gått hela vägen från det stora templet i Fujinomiya, där man tillber den kami, som berget utgör. Jag fick lära mig att en kami kan vara vad som helst som förefaller mäktigt eller kraftfullt (inte nödvändigtvis gott).

I generationer hade de kristna hävdad att det bara finns en Kami (de använder den mera vördnadsfulla formen Kamisama). Men de var inte så många och de hade motarbetats. Vi kände en pastor som under kriget suttit i fängelse en tid för att han vägrat tillbe kejsaren. Nu var det flera år sedan kejsaren tillkännagav i radio: "Kriget är förlorat." Egentligen sade han att situationen i kriget "inte nödvändigtvis hade utvecklats till Japans fördel" (det är nämligen obildat att uttrycka sig med bestämdhet). När kejsaren kom till vår stad ville många se honom. Det var tillåtet eftersom han inte längre räknades som gudomlig.

Nu när Japan höll på att återhämta sig fanns det ett stort intresse för kristendomen. Det fanns plats för fler missionärer. Men det är ju ohörsamt att uttala sig bestämt. Hur kan man då säga att det finns något som är absolut sant (nämligen att Kamisama älskar män-

Bengt, ombord på det fartyg som förde familjen från Hongkong till Japan våren 1953. Han var då 14 år gammal. Foto: Erik Malm.

Bengt avtackades efter 45 år som ledamot av EÖMs styrelse under årsmötet i Oscarskyrkans församlingshem 16 maj. Här tillsammans med ordförande Mick Lidbeck under lunchen på församlingshemmets terrass. Foto: Magnus Lidbeck.

niskorna)? Hur kan man förklara att detta inte är ännu en legend, som det finns så många av i Japan?

Vår familj (jag har två yngre systrar) slog sig ner i Mishima inom synhåll från berget Fuji. Mitt liv där var annorlunda än de flesta missionärsbarns. Jag var aldrig hemifrån annat än tillfälligt eftersom jag inte ens gick i skola. Därför såg jag mer av mina föräldrars arbete än vad missionärsbarn vanligen gör. Hemmet var nämligen deras viktigaste arbetsplats. Vårt finrum var alltid öppet för besökare. De kunde komma av många olika anledningar. Mina föräldrar ledde studiecirklar på engelska (de kunde ju inte så mycket japanska än) över något av evangelierna. Traktens barn kom då och då på möten i vår matsal.

När vårt hus behövde byggas till var det en trevlig taklagsfest. Min far

höll en andakt. På något sätt kände byggnadsarbetarna att det inte var nödvändigt att shintoprästen kom för att besvärja de andar som kunde vålla olyckor.

Det kan verka egendomligt men det var inte lätt att ordna kristen verksamhet för missionärsbarnen. Vi var inte så många och vi var alltför spridda i ålder för att kunna bilda meningsfulla grupper. Någon gång ordnades det ändå särskilda samlingar. Och en gång var det ett sommarläger. Mina föräldrar tyckte att jag borde få träffa ungdomar i en liknande situation. Så jag konfirmationsläste i den tyska evangeliska församlingen i Tokyo och var med en del i dess ungdomsverksamhet.

Mest höll jag mig i trakten kring Mishima. Jag träffade eleverna i den svenska skolan i grannstaden, där

mina systrar gick. Jag umgicks med japanska ungdomar, somliga av dem i den kyrka jag brukade gå till. Jag träffade också en hel del vuxna, bl.a. en matematiklärare som visade mig den analytiska geometris skönhet. Min hobby var att studera myror och att cykla och ströva i omgivningarna. Jag hade ju gott om tid. Ofta följde jag med min far på utflykter, när han hade en ledig dag. En gång kunde målet vara ett buddisttempel, en annan gång en guldgruva, en tredje gång heta svavelkällor osv. Jag fick träffa Kagawa och höra andra kända personer.

Framtiden tänkte jag naturligtvis på. Skulle jag kunna klara svensk skolgång (det gick bra)? Skulle jag någon gång kunna gifta mig med någon som förstod min bakgrund (det gick också bra)? Jag förstod att i Japan var jag bara gäst på japanernas villkor. Jag kände mig aldrig hemma där på samma sätt som i Kina, där jag var född.

Jag längtade alltså till mitt eget land Sverige. Som en del andra utlandssvenskar idealiserade jag Sverige och jag var svenskare än svenskarna, dvs. jag var inte särskilt svensk alls. Så småningom insåg jag det som en av mina kamrater sade: "Vi blir nog aldrig riktigt svenska på samma sätt som våra föräldrar."

Men detta visste jag inte när jag 1953 kom till Sverige mellan hägg och syren.

En dag lånade jag en cykel och gav mig i väg till närmaste skog. Jag lade mig ner i mossan. Jag låg länge och såg upp mot tallkronorna och lyssnade till deras sus. Jag njöt. Jag var lycklig. Jag var hemma. Och jag var sjutton år.

Bengt Malm

“Och vad var det för starka krafter under ytan hos detta vänliga folk? Vad är det som förmår en japan att le i djupaste sorg? Vad är det som styr den enskildes beteende? Jag fick höra Japan beskrivas som ett ”spindelvävssamhälle”, där var och en sitter fast i sin roll, liksom flugor sitter fast i ett spindelnät.”

Vittnesbörd från årshögtiden Skatten i byrålådan

Inte många ögon var torra, på lördagkvällen i samband med årshögtiden i Oscars församling. Under missionsmötet berättade Setsuko Sugimoto, en av gästerna från Japan, om sin väg till kristen tro. Hon berättade att hon 1958 inte var kristen, men att hon bodde granne med ett par svenska missionärer, makarna Lyreskog, i sin hemstad i Japan. Hon tyckte om paret, och en dag, då hon fick höra att de skulle återvända hem till Sverige, beslutade hon sig för att överlämna en avskeds-present till dem. Makarna stod mitt uppe i flytten och hade ingen present att ge till henne, men så kom Tore Lyreskog på att han hade ett Nya testamente på japanska liggande i bostaden. När han så överlämnade avskeds-presenten till Setsuko Sugimoto, sade han samtidigt att boken var en dyrbar skatt. Setsuko Sugimoto tog tacksamt emot gåvan och tänkte på det som Tore hade sagt, nämligen att det var en värdefull skatt. För att inte skatten skulle förkomma eller förstöras lade hon den därför i en byrålåda. Där blev den sedan liggande i flera år, utan att hon varken läste ur den eller tog fram den.

När fyra år hade gått kom den kvinnliga svenska missionären Gunborg Karlsson till Setsuko Sugi-

Tore Lyreskog tillsammans med Setsuko Sugimoto samt dotter och måg.

Foto: Magnus Lidbeck.

motos hemstad. Hon startade där en bibelstudiegrupp för kvinnor och en av dem som gick med i gruppen var Setsuko Sugimoto. Väl där, kom Sugimoto på att hon hade den där värdefulla boken liggande hemma i sin byrålåda. Nya testamentet plockades fram och kvinnorna började studera Bibeln. Flera år senare bekände Setsuko Sugimoto sig till Kristus.

Under missionshögtiden, på lördagkvällen i Oscars församlingshem, berättade Setsuko Sugimoto sin historia. I samlingsen bestående av ett 80-tal personer satt en man med ett förflutet i Japan och lyssnade till Setsukos vitt-

nesbörd. Under det att berättelsen fortlöpte började han minnas. Mannen visade sig vara idag 84-åriga Tore Lyreskog. Han kom först inte ihåg händelsen med Bibeln som han hade lämnat som gåva, innan flytten tillbaka till Sverige. Men allt eftersom Setsuko Sugimotos berättelse fortlöpte kom minnesbilderna tillbaka. När han sedan reste sig upp, gick Setsuko Sugimoto och hämtade den Bibel som hon fått av honom för drygt femtio år sedan. Ett gripande möte ägde rum, och skatten i byrålådan hade kommit till användning – den hade skapat tro.

Mitt liv som mongol, kines och svensk

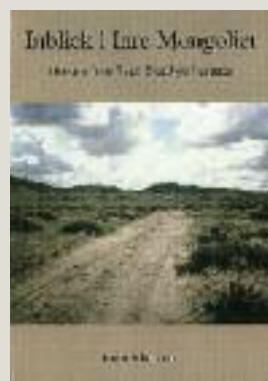
Evert Martinsson har skrivit en mycket läsvärd bok om sitt liv som missionärsbarn bland mongoler och kineser. Hans föräldrar var Svea och Anders Martinsson, Svenska Mongolmissionens missionärer, som arbetade i Inre Mongoliet under 1930- och 40-talet. Martinssons observationer är osentimentala och humoristiska och ger en god inblick i hur mongoliska och kinesiska seder och bruk kunde te sig för ett brådmoget missionärsbarn. De tidiga minnesbilderna kompletteras av den vuxnes erfarenheter efter studier och resor till Fjärran Östern.

Mitt liv som mongol, kines och svensk beställs från EÖM och kostar 150 kr + frakt. Kryssa i talongen på sista sidan och vi sänder dig boken och inbetalningskort!

Inblick i Inre Mongoliet

Karin Johansson som under 2008 doktorerade på Svenska Mongolmissionen har skrivit en intressant och lättläst skildring där hon utgår från missionär Sven Skallsjö's brevsamling.

Boken kan beställas från EÖM och kostar 150 kr + frakt.

Kryssa i den portofria talongen på sista sidan och vi sänder dig boken och inbetalningskort.

Utdrag ur verksamhetsberättelsen för 2008

(Hela redovisningen tillsammans med bokslutet kan beställas från EÖM)

Evangeliska Östasienmissionen grundades 1982 genom sammanslagning av *Svenska Missionen i Kina och Japan* och *Svenska Mongol- och Japanmissionen*. Dessa missioner hade redan då en lång historia bakom sig med verksamhet i Kina, Mongoliet och Japan. Missionens målsättning är enligt dess stadgar att verka för Guds rikets utbredande i Östasien. Detta mål vill missionen uppnå genom evangelisk förkunnelse och människovårdande verksamhet i samverkan med de nationella kyrkor missionen samarbetar med.

EÖMs styrelse har under året bestått av Mick Lidbeck (ordf), Tord Ershammar (v.ordf.), Beata Haapanen, Eva Joelsson, Håkan Leanderson, Eric Lundqvist, Bengt Malm och Christina Wiklund. Arbetsutskottet har bestått av Mick Lidbeck, Jan-Endy Johannesson och Håkan Leanderson. Styrelsen har under året haft fyra protokollförda sammanträden samt en AU-samling. Jan-Endy Johannesson har under året varit anställd som missionssekreterare.

Årshögtiden

EÖMs årshögtid hölls 24-25 maj i Brunnspar kyrkan Tranås. Huvudtalare var Carl-Eric Sahlberg som höll seminarium om missionens historia och predikade på söndagen inför en fullsatt kyrka. Uppskattad sång framfördes av Liza och Håkan Leanderson. Professor Rune Andersson använde liknelsen om den barmhärtige samariern då han föreläste om hiv/aidssituationen på flera kontinenter. Under lördagens kvällsmöte talade Christina Wiklund medryckande om sin tid som engelsklärare i Kina. En kinesisk lekmanpredikant, Wang, gav under söndagens kvällsmöte en gripande utmaning om överlåtelse och lärjungaskap. Vid detta möte talade också EÖMs nytillträdde ordförande Mick Lidbeck om sin farfar och far i

Under årshögtiden 2008 i Brunnspar kyrkan, Tranås talade bland andra lekmanpredikanten Wang. Foto: JEJ

Kina.

I slutet av årshögtiden offentliggjordes att Erik Lundqvist, uppskattad ordförande för EÖM, valt att avgå från ordförandeposten. Han kommer dock att sitta kvar i styrelsen. Eric Lundqvist som predikade i Tranås kyrka söndag förmiddag avtackades under årsmötet av Tord Ershammar. Som ny ordförande valdes Mick Lidbeck, som själv har rötter i missionen i Kina. Upptagen kollekt under årsmötet till jordbävningkatastrofen i Kina samt pågående hiv/aids-projekt uppgick till 33 000 kr.

Kina

Måndagen den 12 maj inträffade en jordbävning av storleksordningen 7,9 på Richterskalan i Sichuanprovinsen i sydvästra Kina. Skalvet var så kraftigt att det kändes i sju kringliggande provinser och ända bort till Beijing, som ligger nästan 170 mil från epicentret i Beichuan. Över 70 000 människor avled inom några timmar och över 5 miljoner lämnades hemlösa och totalt utblottade. Jan-Endy Johannesson var i Beijing den ödesdigra dagen varför EÖM snabbt kunde lämna in en ansökan till SIDA gällande en miljon kronor. Insatsen riktade sig främst till att

förse 3 800 familjer med enkla tält samt varma filtar. Vår samarbetspartner i Kina var återigen Amity Foundation som bara några timmar efter katastrofen var på plats i Sichuan.

Under året har i tidningen EÖM-nytt tecknats en bild av församlingen i Pucheng, provinsen Shaanxi, Kina. Kyrkan är registrerad med myndigheterna och har med utposter ca 30 000 medlemmar. Mick och Magnus Lidbeck, erfarna sjuksköterskor och sjukskördare, reste under november månad dit för att undervisa på distriktets bibelskola. Tillsammans med tolken Annelie Sköld fick de möta ca 180 lekmanledare. Ämnet sjukskörd var helt nytt för deltagarna, likaså det pedagogiska upplägget med samtal i grupper. Att utbildningen uppskattades framgick helt klart av elevernas engagemang och intresse av undervisningen.

Trion från Sverige besökte också den stora förskola som Pucheng kommun driver i lokaler hyrda av församlingen. EÖM har under året stött församlingen att hjälpa handikappade barn att studera på skolan och därmed till en bättre start i livet.

Under flera år har EÖM understött byggandet av en större bibelskola söder om Pucheng i centralorten Weinan. Byggstarten kunde ske under hösten 2008. Utbildningen ska bli 3-årig och kunna leda till pastorstjänst – ett stort behov i ett område med så många kristna och få personer med teologisk utbildning. Två hundra elever ska kunna studera på skolan då den är klar.

Lekmanpredikanten Wang gästade missionen under maj-juni. I samband med detta besöktes flera församlingar i Sverige och Paris. Flera andra möten har hållits i olika församlingar både av missionens sekreterare och av missionens vänner.

EÖM har under 2008 fortsatt och fördjupat samarbetet med Amity

Foundation i Nanjing gällande sociala projekt stödda av SIDA. Annelie Sköld, ansvarig för missionens sociala projekt, samt Beata Haapanen, styrelsemedlem av EÖM reste till Kina under januari månad bland annat för att fördjupa kontakterna med organisationen. Huvudkontor i Nanjing besöktes och samtal hölls bland andra med Amitys högsta ledning. Under januariresan medverkade Annelie Sköld i det hiv/aids-seminarium som Amity anordnat i Kunming, provinsen Yunnan. Övriga projektplatser besöktes också för uppföljning. Planering av projekt, kontakter med SMR samt uppföljning och rapportskrivande utgör en stor del av EÖMs totala verksamhet.

Under 2008 har EÖM drivit tre hiv/aidsprojekt i Kina. Projektet i Henan som startades 2006 och avslutats sista december 2008 har fokuserat på utbildning. Omkring 8 000 pastorer, evangelister, ungdomsledare, körledare och andra församlingsarbetare från kyrkor runt om i staden Shangqiu, bjuds in till kurser i hiv/aids-prevention. Projektet i Yunnan, också det treårigt, informerar 1440 kyrkoledare samt inrymmer en längre utbildningsinsats för 60 personer som sedan skall undervisa vid lokala träningscentra i provinsen. Under 2008 har ett nytt projekt i Zhoukou, Henan startats upp. Det genomförs tillsammans med kristna församlingar i staden. Budgeten för projekten uppgår till ca fyra miljoner kronor fördelat över 2-3 år.

Vad ni har gjort för någon av dessa minsta har ni gjort mot mig... (Matt 25:40). I Shangqiu där vi driver ett hiv/aids projekt finns en skola för barn med speciella behov. EÖM har vid flera tillfällen besökt skolan och gripits av personalens engagemang för att hjälpa de som oftast har ett hopplöst utgångsläge i Kina. Skolan grundades 1986 för att hjälpa döva och utvecklingsstörda barn. Idag har centrat 15 klasser med 135 elever varav 62 är döva och 23 utvecklingsstörda. Övriga elever är döva förskolebarn. Det har visat sig att skolan i Shangqiu har stor strategisk betydelse

I staden Shangqiu finns ofattbara 430 000 handikappade. Den särskola som EÖM stöder tar emot 135 elever. De flesta av dem är döva eller dövstumma. Foto: JEJ

Klassrummen blir sovsalar efter skoltid. Eleverna som bor på skolan skulle behöva en fast punkt i sin tillvaro. Foto: JEJ

också för andra små institutioner i provinsen Henan (befolkning 100 milj.) som arbetar med barn med speciella behov. Med tanke på detta beslutade EÖMs styrelse i början av året att avsätta 200 000 kr av egna medel till ett utvecklingsprojekt här samt till en liknande insats i Inre Mongoliet. Under oktober månad reste Ida Andersson och Johanna Blom som under många år yrkesmässigt arbetat med rehabinsatser i Sverige samt tolken Maria Ringblom till Kina och höll semi-

narier och samtal med särskolans personal i Shangqiu samt sjukhuspersonal i Gula Baneret, Inre Mongoliet. Syftet med insatsen är att överföra tillämpliga metoder och erfarenheter av habilitering och rehabilitering som används i Sverige och att ge kinesisk personal möjlighet att studera habiliterings- och rehabiliteringsinsatser på plats i Sverige. EÖM har under 2008 också understött ett kristet kulturarbete i Yunnan.

Från konferens i Mishima, Japan. Foto: JEJ.

Japan

Vår mission har sina rötter i Kina och Mongoliet. När dessa länder stängdes för mission öppnades arbete i Japan omkring 1950. Under senare år har flera japanska pastorer från det södra fältet i Japan besökt Kina vilket bland annat har resulterat i stöd till kyrkbygge. Under maj månad besökte en grupp japanska pastorer Mongoliet. Några av dem hade anknytning till Svenska Mongol- och Japanmissionens fält på Hokkaido. Syftet var att bygga broar och inleda ett samarbete. De japanska pastorererna har oftast en gedigen teologisk utbildning. Församlingarna är med kinesiska och mongoliska mått också välbeställda och borde kunna ge ekonomiskt stöd till systerkyrkorna i Kina och Mongoliet. Med på resan var också Bo Dellming. Tillsammans med hustrun Kerstin arbetar han oförtrutet vidare som ledare för församlingen i Fuji trots att båda nu uppnått pensionsåldern. I samarbete med medarbetaren Takashi Mochizuki utformas ett kollektivt ledarskap där många skall ta ansvar för församlingens verksamhet. Under året har en nytryckning skett av den katekes som Kerstin Dellming tidigare producerat.

I staden Erdenet finns idag flera livskraftiga församlingar och missionscentrat MMC. Foto: JEJ.

Mongoliet

Svenska Mongolmissionen sände sina första missionärer till det mongoliska folket redan 1897. Ett intensivt arbete under svåra umbäranden följde tills missionärerna blev tvungna att lämna sitt fält i slutet av 1940-talet. Sedan början av 1990-talet stöder EÖM arbete inne i republiken Mongoliet, främst i staden Erdenet som idag har en livskraftig församling på flera hundra medlemmar. Vi har sedan några år tillbaka underhållit den kvinnliga missio-

nären Nergui som EÖMs mongolmissionär. Hon är bosatt i Inre Mongoliet och arbetar med församlingsplantering på mongolmissionens gamla fält. Här finns det nu husförsamlingar i både Gula, Vita och Blå Baneret.

Tillsammans med delegationen från Japan besökte Jan-Endy Johannesson församlingen i Erdenet under maj månad. Gruppen fick bland annat vara med om avskiljning av ett flertal missionsarbetare som skulle uppta verksamhet både inom det vidsträckta Mongoliet och i andra länder. Bristen på resurser är dock påfallande och församlingarna är beroende av hjälp från utlandet för att sända och underhålla en växande skara arbetare. Som nav i missions- och evangelisationsarbetet finns Mongolian Mission Center.

Lokalerna är nedslitna och vi presenterades med ritningar till ett nytt Center. Sedan projektet informerats om i EÖM-nytt har vi haft glädjen att förmedla viktiga bidrag till ombyggnaden.

Ledarskapet har också uttryckt önskan om fortsatt utbildning i självvård med makarna Lidbeck. Under året har vi ytterligare antagit fyra mongoliska medarbetare som missionärer: det gifta paret Boldoo och Urnaa samt de kvinnliga missionärerna Undarmaa

EÖMs bibliotek i Tranås består i huvudsak av böcker och dokument som rör Kina, Mongoliet och Japan. Här finns också övernattningsrum för gäster till missionen. Foto: JEJ.

och Mujnkkuu. Vi följer dem i offer och förböner.

Missionens expedition med kontor, bibliotek, arkiv och övernattningsrum är förlagd till Storgatan 58 i Tranås. Informationsskriften EÖM-nytt med en upplaga på ca 1500 ex har under året utkommit med fyra nummer. Den fotosamling av Svenska Missionens i Kina arbete som tidigare förvarats på Riksarkivet har under året tillfälligt flyttats till Tranås där nu digital behandling sker av materialet. Syftet är bland annat att via en kinesisk hemsida göra materialet känt för de

kinesiska och mongoliska församlingar som härstammar från vår mission.

År 2008 har varit ett expansivt år. Kontakterna med församlingar i Japan, Kina och Mongoliet känns viktiga och meningsfulla. Inte minst kändes det betydelsefullt att snabbt kunna finnas med i det jordbävningdrabbade Sichuan. De stora sociala projekten i Kina innebär att många drabbade av hiv/aids får ett drägligare liv samt att de förebyggande åtgärderna hindrar fortsatt spridning av sjukdomen. Dessa projekt ger också församlingarna goodwill inför myndigheterna och

råg i ryggen att spela en viktig roll i samhället.

Vi ser tillbaka på det gångna året med glädje och tacksamhet. Med förtröstan ser vi framåt. Vi tror att Gud även fortsättningsvis har en plan för vår mission och ber om vishet och nåd att rätt förvalta de kontakter och medel som Han gett oss.

Tranås 2009-02-05

EÖMs styrelse gm
Jan-Endy Johannesson
(missionssekreterare)

Uttalande från Svenska Missionsrådets årsmöte

Behåll fokus på fattigdomsbekämpning när BNI sjunker.

Krisen slår hårt i Sverige, men den får störst konsekvenser för människor som lever i fattigdom, därför uppmanar Svenska missionsrådets årsmöte i ett uttalande Sveriges regering att se till att biståndspengar används till fattigdomsbekämpning, och inte till andra budgetposter.

I tider av ekonomisk kris ligger det nära till hands att se om sitt eget hus och glömma sina grannar. Krisen slår hårt i Sverige, men den får störst konsekvenser för människor som lever i fattigdom. Därför vill vi kyrkor och kristna organisationer uppmana regeringen att hålla Sveriges biståndslöften och se till att biståndet verkligen går till fattig-

domsbekämpning.

IMF och Världsbanken har slagit fast att situationen i de fattigaste länderna blir allt svårare, att 50 miljoner människor redan kastats in i extrem fattigdom på grund av krisen och att åtgärder måste tas för att lindra dess effekter och bygga en hållbar ekonomisk utveckling. Samtidigt visar CONCORD, Europas granskning av EU-ländernas bistånd, att många länder drar ned på sitt bistånd och att det dessutom urholkas med kostnader för annat.

Biståndets mål att skapa förutsättningar för fattiga människor att förbättra sina levnadsvillkor får inte släppas ur sikte i en finansiell kris, när uppmärksamheten tenderar att fastna i de problem vi möter i Sverige. När kronan försvagas och BNI sjunker är det

viktigt att biståndet verkligen går till fattigdomsbekämpning och att budgetposter som skuldavskrivning, flyktingmottagning, klimatanpassningar och militära ändamål inte belastar biståndsbudgeten.

Vi vill uppmana vår regering att

- fortsätta hålla Sveriges biståndslöfte
- påverka andra EU-länder att inte sänka sitt bistånd
- inte använda biståndet till skuldavskrivning, flyktingmottagning, klimatanpassningar eller militära ändamål
- fortsätta och fördjupa dialogen och samverkan med det civila samhället utifrån det gemensamma målet att minska fattigdomen i världen.

Vittnesbörd från Japan

Takashi Mochizuki besökte under maj månad EÖMs årskonferens. Han arbetar sedan några år tillbaka tillsammans med makarna Dellming i staden Fuji, Japan. Under EÖMs årshögtid delade han med oss sitt personliga vittnesbörd hur han efter den 11 september 2001, då han befann sig i USA, gick igenom en personlig kris som ledde till ett avgörande för Kristus.

Innan jag återvände från USA till Japan gav Herren mig en förvissning om att många människor skulle komma att lyssna till Hans ord. Även om det kommer att bli i små sammanhang kommer det att bli verklighet. Ända sedan jag kom till tro har Herren talat till mej om att hans ord kommer att nå alla dem som söker honom. Jag har läst bibeln fram till idag och det har gett mig både mycket kraft och glädje att leva i den här världen. Jag älskar hans ord. I Ordspråksboken står det: *Den rättfärdiges tunga är utvalt silver, men de ogudaktigas förstånd är föga värt.*

Genom mina läppar får många näring av hans ord. Detta är den största uppgift jag kunde få i livet. Innan Gud förändrar människor i min omgivning gör han ett verk i mitt eget hjärta och förbereder mig på så sätt att dela med mig till andra. Detta är Guds sätt att arbeta. Han ger mig det jag behöver först. Ett annat bibelord som jag vill dela med mig av är Jesaja 32:4. *Då skall*

de lättsinnigas hjärtan bli förståndiga och vinna kunskap, och de stammandes tungor skall tala flytande och tydligt. Eftersom jag har stammat under många år blev jag tacksam när jag fann det här bibelordet. Genom detta handikapp blev språket ett problem för mig. Jag tror att Mose hade samma problem – därför har han blivit en av mina favoritkaraktärer i bibeln.

Problemen försvinner aldrig ur våra liv och det skrivs mycket negativt när det gäller Japan. Men jag är fullt övertygad om att ingenting händer utan att vår himmelske fader vet om det så jag är inte pessimistisk trots allt. Detta gör att jag förnyas i min ande och kan leva ett fridfullt liv trots allt här i Japan. Jag vill tacka alla er som har bett och beder för Japan trots att ni aldrig haft möjlighet att besöka oss. Jag vill också dela med mig av tankarna i Jesaja 61:1: *Herrens Ande är över mig ty Herren har smort mig till att förkunna glädjens budskap för de ödmjuka. Han har sänt mig till att läka dem som har ett förkrossat hjärta till att predika frihet för de fångna och befrielse för de bundna.*

Nu är det tid för oss som kristna att stå emot den onde. Vi behöver tro på att Guds ord är levande och kraftfullt så att det kan sätta människor fria från mörkrets krafter. I Hesekiel 22:30 står det: *Jag söker bland dem någon som skulle uppföra en mur och träda fram i gapet*

inför mej till försvar för mej för landet för att jag inte må fördärva det, men jag finner ingen.

Var finns den man som kan stå i gapet för Japan? Det kan vara du och jag som är gripna av nöd för de förlorade i Japan. Jag vill inte tänka mig min egen familj, släkt och vänner som förlorade utan kunskapen om den himmelske Faderns vilja för dem. Herren kommer att döma oss efter sin vilja. Det är aldrig för sent att ställa oss till hans förfogande och följa honom. Han väntar på att vi ska bli sanna efterföljare. Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner. Är vi vänner eller...? Vi vet vad vi borde göra nu! Tack för att du ville dela mitt hjärtas tankar.

Takashi Mochizuki

Takashi Mochizuki arbetar i församlingen i Fuji, Japan.

“Vi behöver tro på att Guds ord är levande och kraftfullt så att det kan sätta människor fria från mörkrets krafter.”

Tipsa en vän...

Tipsa vänner och bekanta att de kan få EÖM-Nytt kostnadsfritt! Sänd in talongen nedan.

Namn: _____ Adress: _____

Namn: _____ Adress: _____

Namn: _____ Adress: _____

Nytt

Mötesprogram 2009

Vi planerar nu för höstens samlingar där vi ofta visar den gripande filmen "Korset - Jesus i Kina". Tag gärna kontakt med Jan-Endy Johannesson för att planera in ett mötesbesök.

Kerstin och Bo Dellmings adress-uppgifter i Japan

820-10 Kuzawa
 Fuji Shi
 419-0202
 Japan
 Tel: 0081-545-72-3375.
 Fax: 0081-545-72-3376.
 Epost: dellming@mail.wbs.ne.jp

Adressändring

Vi får vid varje utskick tillbaka ett trettiotal tidningar. Många kan vi inte spåra upp. Tack till er som adressändrar. Var vänlig lämna adressändring på portofri talong nedan.

**Välkommen till
 Stockholmsgruppens
 träffar i Betlehemskyrkan,
 Luntmakargatan 82**

Första torsdagen i månaden kl 12.30

Program hösten 2009

3 september

Lena Åkerlund berättar om sitt besök i Japan och om Stiftelsen Brödets verksamhet.

1 oktober

Jan-Endy Johannesson informerar om EÖMs pågående projekt och övrig verksamhet

5 november

Louise Wikström: Minnen från många år i Japan.

Vänförsamlingar söks till kinesiska församlingar

Vill din församling söka närmare kontakt med kristna i Kina? Ett bra sätt att få kontakt med kristna i andra länder är att bygga en vänförsamlingsrelation. Det innebär utbyte av information, bön och kanske också besök.

Evangeliska Östasienmissionen har kontakt med flera församlingar i Kina som vill ha fördjupad kontakt med Sverige. Vid besök av en stor församling i provinsen Shanxi kom församlingsledningen fram med ett jätteporträtt av de svenska missionärer som en gång arbetat på platsen. Församlingarna i Kina behöver relatera till kristna i andra länder liksom vi har samma behov.

Ta kontakt med oss för att formalisera ett vänförsamlingsutbyte. Vi hjälper också till med att ta fram information, planera resor m.m.

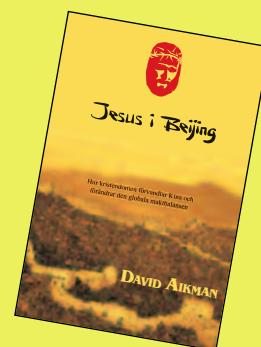
Jesus i Beijing

**Den nya boken om kyrkans fantastiska tillväxt i Kina!
 Informativ och uppmuntrande!**

150 kr + frakt

Allt eventuellt överskott på försäljning av boken går oavkortat till projekt i Kina.

"Boken är tveklöst den bästa bok jag läst om den kristna kyrkan i Kina." JEJ

www.eom.nu

På vår hemsida får du information om missionens arbete. Här finns exempelvis rapporter om pågående eller avslutade projekt, missionens historia och lediga platser. Du kan också få reda på hur du kan studera kinesiska vid svenskt eller kinesiskt universitet.

Länksamlingen är en guldgruva för dig som vill få detaljkunskaper gällande främst Kina. Här finns bland annat reseguider och faktaböcker.

- Jag har ej EÖMs informationstidning och vill regelbundet erhålla den utan kostnad.
- Jag vill ändra min adress till nedanstående.
- Stöd till arbetet i Japan.
- Jag beställer boken **Inblick i Inre Mongoliet** för 150 kr + frakt.
- Jag beställer boken **Jesus i Beijing** för 150 kr + frakt.
- Jag beställer boken **Mitt liv som mongol, kines och svensk** för 150 kr + frakt.

NAMN _____

GATUADRESS _____

POSTNUMMER _____ POSTORT _____ TIDIGARE POSTNUMMER OCH POSTORT _____

Evangeliska Östasienmissionen, Linneagatan 18, 573 34 Tranås

Besöksadress: Storgatan 58, Tel o fax: 0140-100 25

Pg: 5 02 15-3, Org.nr.: 802002-3225 E-post: info@eom.nu

Frankeras ej
 Mottagaren betalar portot

**Evangeliska
 Östasienmissionen**

**Svarspost
 415039800
 573 20 Tranås**